

אינני יודעת מה בדיוק מסתתר פה, אך את מוכנה, על אחריותך, בבקשה... בחר קרא קבוע בארץ ובחיל, סע אני כל כמה שנים לחו"ל על מנת רחבי את יצוא בית-החרושת אשר אני נהגת בו, וכן מוצרים אחרים. בסוף אפריל ס.ז., אני נוסע אם ירצה שם לארצות-הברית, גם כן למסרה זו ונשכב לשהות שם שלושה עד ארבעה חודשים. אני מחפש בתיזוג אשר תהיה מוכנה הילות אלי. עליה לדעת אנגלית לכתוב, קרוא ולדבר. רצוי גם כתיבה במכונה. הנטיעה תהיה על חשבונית. אולם דבר זה אני מבטיח: להקל עמה שוה בשוה תת רוחי כתוצאה מנטיעה זו. עד היום מידי הוצאתי את הוצאות הנטיעה בתוספת נוחים. אולם עליה לזכור שהמסרה היא עבוד ובלות, ולא להיפתך... הוסך קצר העבודה מהרה".

אם זה באמת קוסם לך: בן מרדכי, ת.ד. 1607 תל-אביב.

כותב אליה. היא עובדת במושב ספר. שמעו אותה: — הפעם לפניך. בוגרת סמינר בת 21. שחניכיה אומרים שהיא הכי... בעולם. אך לא להאמין כי אין הכי. ומי שרוצה להיחכח בזדקתם של החניכים, שיהא דחקא סטודנט מתחיל או גומר בן 24—26, והעיקר חכם, ומי לא אוהב חכמים בימינו. מה שקשור אלי השאר — יימסר כהפי תעה לכותב".

ספרים

מקור

"כין לקרי-ריזום"

שלושה מחזות. (מאת יהודה האדומי, הוצאת אחיאסף, 269 עמודים) הם שלוש יצירות רציניות יותר של הסופר המוכר בארץ ככתב-העלילים של התוכנית הפופולרית לשעבר שלושה בסירה אחת. לפחות מחזה אחד מהמחזור שבספר הועלה על במה ישראלית, וזה לשבתיים לא מסוייגים. ● **התאומים.** הוא למעשה סיפור אהבתו של יהונתן, אחד מבני התאומים של חייט תל-אביב, המתאהב במקדת של ארץ גוון מחתרתי, ימים מועטים לפני שהיא שולחת אותו למחנה. המחזה, המצטיין בתפאורת הבורס ההירואית של המחזה הישראלי של אחר מלחמת השחרור, הוצג בתיאטרון חובבים לונדוני, וזה לבקורת טובה. ● **הגרוע שבכל השלושה,** הוא סיפור לבטיו, הלא כליכך מסתברים, של יאיר סלע, מורה לטבע בבית-ספר ירושלים, הנקע בין רצונו להתיישב לצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה, לבין גאמי נותו לאשתו החולנית. סלע מתגייס, עורק, מוצא את אשתו גוססת. ● **הסירוב.** הוא אולי אחד המחזות הישראליים היחידים שהעלו הד כלישהוא בציבור, בעקבות הגנתם. זהו נחמה פסיכר לוגי-חברתי של הצבר הקרייטיס, החושף את כל עולמו ברגע שעליו להשיב "כן" או "לא" על הצעה למינוי קרייטיס. ב" מחזה בן השתיים מועלים, בזה אחר זה, השלבים הרגילים בחיי של הצבר, חבר תנועת-נוער וקבוץ, שפנה לשה המדעי, מצא לבסוף את יעדו באמירת "כן" למנוי מנהלי. ● **חומר דלק נשני.** האדומי, שבצעמו מכה בתפקיד מנהלי מוסד ציבורי, השקיע לפחות במחזה האחרון בקובץ משקע של ידע ומחשבה חברית. עיצוב דמותו של גיבור המחזה, ד"ר אוריאל רבינוא, הוא בהיר וזהו, וכמוה גם דמות אשתו המחויבת את המינוי, המהחאה אף את הציר הרומנטי לשורת הפלבסקס, היוצרים את המחזה. דורית, שאוריאל ושני חבריו, אהוד ונתן, חיורו אחריה בלהט בתקופה החלוצית, היא שמשמשת כחומר הדלק להשתלבותו של המדען הצעיר באוירה הקרייטיסטית הכללית. כפרי עטו של בעלה של ד"ר פפיטה היא אורחי, מרצה מן המניין לפילוסופיה ב" אוניברסיטת קמברידג' בבריטניה, ומחברת הספר הפעילות העיונית, יש בעיצוב זה של דמות הגיבורה פרט שעניין, העלול לש" פוץ אור על תפקידה הכולל של האשה בחברה הישראלית המתהווה.

רחוק מנטורי קרתא

(1171/6) היא מאלה המודיעים לך בשש רחוק מנטורי קרתא. הוא אפילו מצייץ שהוא בעל עיניים כחולות. הוא בוגר צבא וכן 21. רוצה להתכתב עם נערה חפאית דתית.

למה דווקא

(1171/6) היא מאלה המודיעים לך בשש השורות הראשונות שבעצם הם שונאים הק" דמות וכל מיני דברי סרק והם רוצים לגשת ישר לעניין. היא חיילת צעירה ורוצה להתכתב דווקא עם סטודנט לרפואה או רופא צעיר. למה דחקא היא מוכנה לספר רק להם, ולי אישית לגמרי לא איכפת כך או אחרת. ואתם יכולים בהחלט להאמין לה כשהיא אומרת שהיא נערה רגילה בהחלט.

לב טהור ולבן

(1171/7): "מה שלומך ואיך את מרגישה? אני כותב לך היום דחקא שתפרסמי את בקשתי במדור מכתבים לרותי, ודוקא היום. אני אגיד לך עוד מעט מה הסיבה לכך. אני סטודנט בשביעית רוצה להתכתב עם נערות ישראליות בגיל 19-17 כולל אולם אני בן 19 מבקש את בקשתי זו ש" אכתבם אבל בתנאים: תכתב או הנערה, סליחה, שתראה לכ" תוב לי, תהיה נחמדה ולא מכוערת ואז אני מבטיח לה תשובה. ושנית — שיהיה לה כה טהור וכה לבן, כזה באמת שיש לי. גובהה הוא 179 בדיוק ואני שוקל 67 ק"ג. יש לי עיניים חומות-ירוקות ושיער צהוב-שחור. ועכשיו אני אגלה מה היא הסיבה הנ"ל. יום הולדתי הוא ביום 27 בשבט, ואני מ" הנה למכתב טוב ונורא, שיהיה המתנה ליום הולדתי. בסוף, אל תשכחי שאני ערבי".

כתובתו: סמיר אחמד דרתיש, בית הספר התיכון הממשלתי, נצרת.

תרגום

פורטרט של סוטה

תמונת דוריאן גריי. (רומן מאת אוסקר ווילד, תרגם אברהם ברמן, הוצאת ספריית עם-עובד, 189 עמודים) היא קרוב לחדאי, האוטופורטרט של הציניקן האירי, שכבש את בריטניה היוקטוריאנית בסערה, בהיותו בן עשרים, סיים את חייו בפאריס בגיל 46, לאחר שבילה קודם לכן שנה בכלא אוסקר ווילד, שגולד בדבלין, בירת אירלנד בשנת 1854, הפך לילד השעשועים של חברה הלוונדונית הגבוהה בזכות מספר מחזות מבריקים. אחד מהם, חשיבותה של רצינות המוצג עדיין על בימות העולם, הקנה לוילד את התואר סופר החצר. אולם ילד השעשועים בין העשרים הפך לסופר שגון וציניקן בגיל השלושים ומסאמי מירר בגיל הארבעים. תשובת החברה הנעלבת: מאסר שנה בכלא רידינג בעון הומוסקסואליות.

טפשעשרה על המתיחות

"מה את עושה הערב בואי לקולנוע טוב? יש סרט נורא יפה בתל-אביב עם דבורה קר וגרגורי פק אהובי הכופר. הוא משחק שם איזה סופר שיכור והיא עתונאית שאוהבת אותו נורא סובלת עד שהוא מת. אני מוכרחה להתבדר קצת כבר משגע אותי כל המצב הזה. מתיחות ושבו פעם מתיחות ושום פעם מתיחות אני חושבת שסתם מותחים אותנו. נדברתי עם איציק ללכת למסיבה ביום ששי אז הוא לא בא המנהל הזה בגלל המצב בכלל לא הרגשתי שיש מצב עד שכולם התחילו לדבר ואבא היה עצבני ואמא היתה עצבנית ואחותי הנבלה היתה עצבנית וכולם התנפלו עלי כשניגנתי את התקליטים שלי כאילו שאני אשמה ב" חיי. אז מה לא פעם היה מצב מתוח מה הם מתרגשים פתאום כאילו שהם לא יודעים שצה"ל ינצח מיליון פעם צריכים להגיד להם.

או כבר לא הלכתי למסיבה הזאת ביום ששי וחבל נורא אני משתגעת אחרי ציה" ציה"ציה. והייתי מוכרחה להישאר בבית ולשמוע איך שאבא שלי מסובב כל הזמן את הרדיו וצועק עלי שאשתוק ואמשלי שואלת אותו כל הזמן נו? ובואו שלי מיני מכרים שלהם ודיברו ודיברו חשבתי שאני מתפוצצת. החיים צריכים להימשך, מה. ובי שבת זה נמשך אותו הדבר ואבא שלי שוב פעם טובב את הרדיו והשתק את כולנו או שמחתי נורא שלא הודיעו שום דבר מיוחד וסיפרו שהנסיכה מרגרט התארסה עם איזה צלם נחמד כזה וקצת צולע, ואמרו שהוא נחמד והכל. דיברו על זה אולי עשרה רגעים ואבא שלי אמר את מי זה מעניין כאילו מעניין מה שאנצ'ר עבדול גמאל אמר שם בקהיר אפשר להשתגע מן ה" מכוגרים האלה.

בעצם לא חשוב. אבל יתכן שבועיני אחרים זה כן. מה שהיא רוצה, זה להתכתב ולהכיר כל מיני אנשים. איה בדיוק גם כן לא איכפת לה, העיקר שמכתביהם יהיו מעניינים, כן.

גם בן אדם

הכל טוב ויפה, אולם מדוע הרגיש (1171/3) את עצמו חייב לכתוב ביד שמאל? בעצם, זה עסקך, זה עסקי. ובכן, הוא סועץ שאין לו כך חשק, הצלחה בקרב בנות המין היפה, משום שאינו דו"ר-יואן. הוא שונה, את מבינה.

הוא מחפש נערה המוכנה להתעלם מן העובדה שאין הוא רוקד רוקד-נרול, כי אם אוהב מוסיקה קלאסית. הוא רוצה נערה "המבכרת נוף כפרי רוגע על אולמות בתי קפה של ככר דיזנגוף". הוא בוגר בית ספר חקלאי, ומתעתד ב" קרוב להיות סטודנט במדעי הטבע באוניברסיטה. שכחתי לציין. הוא מושכניק. יש לו שפם, אפילו, וזה אך סיים את שירותו בנח"ל. הוא בטוח שנערה שתענה לו לא תתאכזב, אם המדובר בנערה המחפשת יצור גברי אשר הינו גם אדם.

הכי בעודם

(1171/4) היא אמנם גננת, אבל אני ב" טוחה שהיא נחמדה. חוץ מזה כלב מי שלא

נערת השבוע

הגידו בעצמכם: על מי אתם מסתכלים — על הנערה או על הכלב? גם אני. אבל לאלה שלא, אקדיש כמה מילים על שניהם. סמה ענדה, שמו סאשה. וכשנטיחה עוברים מדי יום ששי ברחוב דיזנגוף, ננצות בהם כל העיניים. רבים מכס יזכרו בוודאי את ענדה. היא היתה אחת משתי הבחורות החיצו לראשונה את הכינרת לאורכה. היא גם נרשמה לפני כמה שנים לחצות את תעלת לה-מאנס. מאז הספיקה להתחתן, ובמקום לה-מאנס היא חוצה את דיזנגוף — מיבעד הרבה יותר מטוכא, אם תשאלו אותי. כריי הגיע על כל כס של בית-קפה. וסאשה הוא עוד נושא את ארנקה של ענדה בין שניו, להתפעלות כל הישוב. אבל רוחו נפולה. הוא חולה ותשוש, וממש כואב הלב לראות איך שענדה פותחת לו את פיו הגדול וזודקת לקירבתו איזה תריסר כדורים שיעץ לה הרופא. שיהיה בריא.

• בערב קריאה בתיאטרון הקאמרי.
** טקס-מנהל מחלקת החינוך בקרן ה" קיימת לישראל.

לך איכפת לה

היא (1171/2) דוקא לא רוצה לכתוב על עצמה הרבה, כן, כי היא לא מאמינה ש" עליה להכריז על עצמה כמו איזו תגורן ב" שוק. מי שיכתוב אליה ילמד להכיר אותה. היא מוכנה למסור ריק את הפרטים החיוניים, כן. אך היא תלמידת סמינר שנוא אוהבת להכיר זרים לפי מכתביהם, ומתעניינת מאד באננות ומלאכת יד ומשוגעות ולדברים החגורים מתוך הליגה (כך מל" מרים, כנראה, בסמינר לכתוב גמלה (ז) אבל